

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: 60 Pn-2779-28

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E
i
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Marku Duku, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Jeleni Glasnović, Zagreb, Vrbik 12 1, OIB 20823562335, zastupane po punomoćniku Tomislavu Miličeviću, odvjetniku, protiv tuženika Adriatic osiguranje d.d., Listopadska 2, Zagreb, OIB 94472454976, zastupanog po punomoćniku Branimiru Periću, odvjetniku, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 09. rujna 2026. godine u prisutnosti punomoćnika tužiteljice i odsutnosti tuženika, dana 30. rujna 2026. godine

r i j e š i o j e :

Dopušta se preinaka tužbe, specificirana u podnesku tužitelja od 28. svibnja 2025. godine.

p r e s u d i o j e :

Nalaže se tuženiku platiti tužiteljici iznos od 3.034,89 EUR s pripadajućim zateznim kamatama koje teku od 25. kolovoza 2020. godine pa do isplate, kao i nadoknaditi tužiteljici trošak parničnog postupka u visini od €2.350,59, također sa zateznim kamatama, a koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, sve u roku 15 dana.

O b r a z l o ž e n j e

Tužiteljica u tužbi navodi, da je dana 03.06.2019. godine stradala kao pješakinja kada je na nju naletjelo vozilo osiguranika tuženika. Traži odštetu za povredu prava osobnosti i izgubljenu zaradu prema podnesku l. 189.

Tuženik u odgovoru na tužbu priznaje pasivnu legitimaciju i nastanak štetnog događaja odgovornost, ali osporava osnovu i visinu štete.

Radi pravilnog utvrđenja činjeničnog stanja, sud je izveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju u spisu predmeta (uključujući i fotografiju ozljeda), kao i dokaz medicinskim vještačenjima po dr. Jakši Filipović Čoguri.

Druge dokaze sud nije izvodio temeljem čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. Zakona o parničnom postupku.

Valja reći, da je temeljem odredbe čl. 219.st.1. ZPP-a, svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili pobija navode i dokaze suprotne strane, što znači da svaka stranka treba dokazivati istinitost tvrdnje o postojanju činjenica koje su za nju povoljne pa u situaciji kada stranka nije podastrla sudu dovoljno adekvatnih dokaza kojom se utvrđuje činjenica na koju se ista poziva u svoju korist sud izvodi zaključak da ta činjenica nije dokazana te da navedena tvrdnja nije točna.

Ocjenjujući izvedene dokaze sud je kao vjerodostojne prihvatio sve isprave koje su pročitane i u koje je izvršen uvid na glavnoj raspravi, s time da je dokaznu snagu istih cijenio dovodeći ih u vezu s drugim dokazima, te odredbama zakona.

Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti sukladno čl. 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

Vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. Jakši Filipović Čoguri, sud je utvrdio postojanje uzročnopsljudične veze između ozljeda tužiteljice i nastanka štetnog događaja. Tužiteljica nema trajne soljedice, ali ima bolove jakog intenziteta 1dan, srednjeg 5 dana i nmanjeg 45 dana kumulativno, strah primarni jačeg intenziteta i kratkotrajan, sekundarni jačeg 1 dan, srednjeg 4 dana i kasni 40 dana. Tuđa pomoć i njega je trajala 2 sata dnevno 40 dana, a naruženje je lakog stupnja povremeno vidljivo.

Vještak se usmeno i dopunski očitovao na prigovore tuženika navodeći da na podnesak tuženika navodi da sve kvalifikacijske vrijednosti određene u nalazu i mišljenu vještaka predstavljaju objektivni vremenski interval s obzirom na tijek liječenja kao i dužina. Vidljivo je da je tužitelj u periodu liječenja redovito kontroliran od nadležnog liječnika što objektivizira dužinu boli i straha. Strah u predmetu ne predstavlja patološku kategoriju nego zabrinutost za tijek i rezultat liječenja. Na upit o bolovanju navodi da je tužiteljica u med. dokumentaciji bolovanje može pravdati do kraja srpnja 2019. S obzirom da nema novih objektivni činjenica ostaje pri cijelosti kod nalaza i mišljenja. Na upit o naruženju navodi da se rado o ožiljku koji je prikazan na fotografiji o nalazu i mišljenju a tužiteljica ga je navela kao zaostalu promjenu po štetnom događaju, radi se o lakom naruženju povremeno vidljivo u trenutku nošenja odjeće do koljena najčešće ljeti. Nadalje navodi da dokumentacija ne navodi egzaktno otvorenu ranu potkoljenice međutim u vjeri tužiteljice koja navodi da opisana posljedica iz štetnog događaja a da u dokumentaciji postoji natučenje desne potkoljenice vještak je prihvatio da defekt kože je uzročno posljudično vezan za štetni događaj.

Valja reći da ovaj nalaz i mišljenje vještaka sud prihvaća i smatra da su napravljeni u skladu s pravilima znanosti i vještine, te su prihvaćeni kao stručna pomoć u dokazivanju relevantnih činjenica, jer su stručni i obrazloženi u skladu s pravilima struke i temeljem postojeće medicinske dokumentacije, a vještak je detaljno, jasno i argumentirano dao razloge za nalaze i mišljenje, decidirano navodeći koje činjenice nalazi utvrđenima temeljem takvih nalaza i mišljenja.

Odredbom čl. 1100. st. 1. ZOO-a propisano je da će u slučaju povrede prava osobnosti sud, ako utvrdi da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Stavkom 2. istog članka određeno je da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, kojemu cilju i služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

Iz nalaza i mišljenja vještaka sud je utvrdio da je tužiteljici povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje čime joj je nastala neimovinska šteta, a isto tako joj je prouzročena i imovinska šteta budući da joj je bila potrebna tuđa pomoć i njega (čl. 19. st. 2. u vezi s čl. 1046. ZOO-a) a imala je i izgublenu zaradu. Utvrđena težina povreda i okolnosti slučaja, po ocjeni ovog suda, opravdavaju dosuđivanje pravične novčane naknade za neimovinsku štetu (čl. 1100. ZOO), te je stoga sud raspravljao i utvrđivao činjenice koje je tužiteljica navela u tužbi, odnosno fizičke bolove i strah budući da su isti u smislu čl. 1100. st. 2. ZOO-a kvalifikacijske okolnosti koje utječu na visinu pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu. Isto tako, utvrđivana je i potreba tužiteljice za tuđom pomoći i njegom (čl. 1095. st. 1. ZOO) i izgubljena zarada.

Slijedom navedenog, vodeći računa o svim navedenim okolnostima, i uzevši u obzir i dob tužiteljice (rođena 1959. godine), a s obzirom na nalazom i mišljenjem vještaka utvrđenu vrstu, težinu i lokaciju zadobivenih ozljeda, dužinu trajanja i intenzitet bolova, sav pretrpljeni strah tužiteljice u ovom štetnom događaju, a u cilju izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja i prepisivanja), sud je ocijenio da tužiteljici zbog navedenih činjenica po svim osnovama, uz tuđu pomoći i njegu u ukupnom trajanju od 80 sata neprofesionalno pružene pomoći u kućanskim poslovima od strane majke, uz vrijednost sata od €3,98 po slobodnoj ocjeni suda, sve uz uvećanje odštetnih iznosa od 50% za neimovinsku štetu, sukladno Orijentacijskim kriterijima Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz lipnja 2020. godine iznosi €4603,13, točno onako kako je i tužiteljica zatražila u konačno postavljenom tužbenom zahtjevu – za pretrpljene bolove 1.200,00 EUR, za pretrpljeni strah iznos od 1.100,00 EUR, duševne boli zbog naruženosti 500,00 EUR, za tuđu pomoć i njegu, za koje potražuje iznos od 318,40 EUR, na ime izgubljene zarade za lipanj 2019. godine 109,21 EUR, na ime izgubljene zarade za srpanj 2019. godine 100,21 EUR, na ime izgubljene zarade za kolovoz 2019. godine 224,77 EUR i na ime izgubljene zarade za rujanj 2019. godine 14,66 EUR (visina po ovom kriteriju nije sporna).

Imajući u vidu da je tuženik isplatio već €532,36, to je valjalo dosuditi tužiteljici razliku od €3034,89.

Odluka je donesena uzimajući u obzir prethodno navedeno kao i notorne činjenice ekonomske krize i podivljale inflacije.

Kamate su dosuđene sukladno odredbi čl. 29. ZOO-a te 1103. istog zakona.

Valja se ovdje kratko i osvrnuti na sam tužbeni zahtjev koji je dakle prihvaćen, a čijoj preinaci (odnosno terminološko zakonski preinaci tužbe) tuženik prigovara. Imajući u vidu da je sud (kao i tužiteljica) jedino putem vještačenja mogao utvrditi visinu i opseg vrijednosti predmeta ovog spora, to je takvu preinaku tužbe u smislu čl. 191. ZPP-a

trebalo dozvoliti, unatoč protivljenju tuženika, upravo primjenom odredbe st. 2 iste zakonske odredbe, imajući u vidu da se tuženik ne može sa uspjehom istoj protiviti, a u vezi sa čl. 190 ZPP-a, u smislu svrsishodnosti. Takav je i aktualni stav drugostupanskih sudova po ovom pitanju.

Odluka o trošku parničnog postupka tužiteljice temelji se na odredbama čl. 154. ZPP-a i čl. 155. st. 1. ZPP-a, a troškovi su odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i to za : sastav odštetnog zahtjeva, tužbe i 3 obrazložena podneska svaki po 100 bodova Tbr. 7/1 i 8/1, podnesci od 08.03.2021., 26.11.2024., 28.03.2025., 07.05.2025., i 25.09.2025. svaki po 50 bodova Tbr. 8, 6 ročišta – 10/11/2022, 02/04/2025, i 09/09/2026 svako po 100 bodova Tbr 9/1 a 19/01/2026, 09/04/2026 i 11/05/2026 svako po 25 bodova Tbr. 9/5, ukupno 875 bodova što uz vrijednost boda od 10 kuna, odnosno 15 kuna nakon radnji od 03.11.2022. godine uz PDV-t 25% ukupno iznosi 13.941,87 kn / € 1.851,51. Na ovaj iznos valja dodati i trošak vještačenja €199,08 i pristojbe na tužbu i odluku ukupno €150, sve ukupno €2.350,59.

Preostali podnesci ili predstavljaju materijalni trošak odvjetničkog ureda i kao takvi nisu dosuđeni (čl. 155 ZPP-a), ili nisu bili neophodni za vođenje ovog postupka (čl. 155 ZPP-a).

Nadalje, iako novčana jedinica kuna u trenutku pisanja ove presude više ne postoji u Republici Hrvatskoj, taj je trošak preračunat prema fiksnom tečaju u € 1/7,53.

Za istaknuti je, da iako je Odvjetnička komora izmijenila Tarifu o nagradama i nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika 24. listopada 2022. godine, ona se primjenjuje od 02. studenog 2022. godina na odvjetničke radnje od tog datuma, a ne retroaktivno na sve radnje unatrag kako je zatraženo u troškovniku tužiteljice (takvo tumačenje bi bilo potpuno pogrešno i nepravilno prema strankama u postupku). Naime, ne može se prihvatiti tumačenje o retroaktivnom djelovanju ove izmjene, jer ju treba tumačiti teleološki, prema svrsi i cilju donošenja, a ne samo puko i paušalno formalno. Ova je izmjena Tarife nedvojbeno donesena radi ekonomske krize u svijetu, podivljale inflacije i nestabilnosti valuta - stoga, traženje povisivanja vrijednosti boda unatrag po visini od 15 kuna po bodu, a prema trenutku kada navedenih činjenica za povišenje Tarife nije niti bilo (u nekim postupcima i 10 ili više godina unatrag) je ne samo moralno pogrešno - prema strankama i onima koji moraju taj trošak platiti, nego i pogrešno zbog svrhe donošenja ove izmjene Tarife kako je prethodno objašnjeno.

Osim toga, valja imati na umu da je sama Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika praktično cehovski propis odvjetnika, a ne zakon koji se odnosi u parlamentu, zbog čega je i obveza primjene iste drugačija od samih zakona po snazi (nije strogo kogentna norma), a primjenjuje se isključivo zbog aktualne sudske prakse i u tome je u cijelosti podložna tumačenju suda.

Ovakav stav ovog suda potvrđen je i recentnom odlukom Visokog trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj PŽ-2450/23 od dana 30. kolovoza 2023. godine, a i sa tri odluke Županijskog suda u Zagrebu, Puli i Rijeci iz ove godine.

Što se tiče zatraženog troška koji se odnosi na zastupanje po punomoćniku tužiteljice na ročištu za objavu presude, isti nije dosuđen; naime, sukladno odredbi čl. 164. st. 3. ZPP-a, zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka stranka je dužna podnijeti

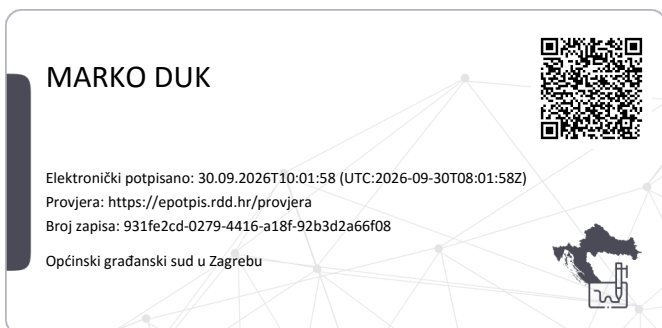
najkasnije do završetka raspravljanja, a takvim zahtjevom mogu se tražiti samo troškovi nastali do završetka raspravljanja - navedenim zahtjevom se ne mogu tražiti budući i neizvjesni troškovi postupka koji do tog trenutka nisu nastupili, a kakav trošak predstavlja i trošak za zastupanje po punomoćniku na ročištu za objavu presude, jer u trenutku zaključenja glavne rasprave nije bilo izvjesno da li će taj trošak nastati odnosno da li će na navedeno ročište punomoćnik tužitelja uopće pristupiti - odnosno tužitelj je tražio trošak unaprijed za radnju koja u trenutku traženja uopće još nije nastala, što nije predviđeno a niti dopušteno sukladno odredbama ZPP-a) - stav viših sudova, primjerice GŽ-2019/16 od 03. siječnja 2017. godine, ŽS Rijeka.

Osim toga, uspostavljam e- oglasne ploče na ovom sudu, dolazak punomoćnika na ročište je potpuno nepotreban i izlišan, te bi samo stvarao novi nepotrebn trošak postupka, s čime je tužiteljica upoznata s obzirom da ima profesionalnog punomoćnika - odvjetnika.

Tuženik je izgubio ovu parnicu pa nema pravo na trošak ovog parničnog postupka (čl. 152 ZPP-a).

U Zagrebu, dana 30. rujna 2026. godine

SUDAC:
Marko Duk

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se podnijeti žalba Županijskom sudu, u roku od 15 dana, sukladno Zakonu o parničnom postupku. Žalba se podnosi putem ovoga suda, pismeno u 3 primjerka.

DNA

1. tužiteljici po pun. – pristojba na odluku €150
2. tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088d-e5c64**

Kontrolni broj: **02da6-47f59-39516**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.